

påbegyndes. Beslutning herom kan til gengæld træffes for hele landet eller dele af dette, altså også for ikke-landbrugspligtig jord.

Det må under hensyn hertil kunne forventes, at bemyndigelsen i medfør af § 44 navnlig vil finde anvendelse for de arealer, som ikke er omfattet af landbrugslovens § 7, og at afgørelser for så vidt angår landbrugspligtig jord fortsat normalt træffes af landbrugsministeriet efter forelæggelse for fredningsplanudvalget. Hvis der herfra gøres særlige fredningshensyn gældende, så man f. eks. ønsker, at gå videre end nævnt i § 44, stk. 2, må afgørelsen dog træffes af fredningsmyndighederne, der rejser fredningssag for det pågældende område, jfr. § 45.

Til kap. VI.

Kapitlet indeholder en ajourføring af den gældende lovs byggeliniebestemmelser i § 25.

Til § 46.

Gældende lovs § 25, stk. 1, 3 og 5.

Betænkning s. 219-36.

Ved tilføjelsen i *stk. 1* af „andre kyststrækninger“ markeres, at bestemmelsen også omfatter de steder på Nord- og Østbornholm, hvor klippen går direkte ned i havet.

Det tidligere kriterium: områder, der ligger inden for 100 m fra de for græs vækst blottede strandbredder, er opretholdt, men tydeliggjort ved angivelsen af, at beregningen foretages fra hvor „den sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation“ begynder. Man kan heretter se bort fra det subsidiære kriterium i den gældende lov: „100 m fra daglig højvandslinie“, jfr. betænkningen s. 224-26.

Forslaget begrænser sig til opretholdelsen af den nuværende zone på 100 m som forbudszone. Det omtales i kommissionens betænkning, at denne bredde ikke er tilstrækkelig til at gøre strandbyggelinien til et effektivt led i den vigtige planlægning af vore kystarealer, og at den måtte have en bredde på i al fald 300 m, hvis den skulle kunne opnå dette. Kommissionens flertal har fundet, at også kystbebyggelsens planlægning naturligt må tages op i forbindelse med en revision af bygnings- og byplanlovgivningen. Også under hensyn hertil går forslaget ind for en opretholdelse af den nuværende forbudszone på 100 m.

Til gengæld tilsigter punkt 1 under *stk. 1* en skærpelse i forhold til den nuværende bestemmelse. Udgangspunktet for den administrative praksis har været, at ethvert anlæg er omfattet af bestemmel-

sen, jfr. betænkningen s. 226-27. Herudover foreslås nu medtaget campingvogne og master samt ændringer i terrænet og henlæggelse af affald.

Punkt 2 under *stk. 1* udgør ligeledes en udvidelse af de nugældende regler, idet den medfører kontrol med beplantning og hegning inden for strandbyggelinien. En sådan kontrol haves i dag allerede i medfør af § 2 med fortidsmindernes omgivelser og ved kysterne i medfør af § 25, stk. 1, 2. punktum, på arealer, der ligger på kystsiden af visse offentlige veje, som inden for 100 m fra kysten fører langs strandbredden.

Kontrol kræves dog efter forslaget ikke for hegning på land- og skovbrugsejendomme, således heller ikke på de arealer, der hidtil har været omfattet af § 25, stk. 1, 2. punktum. Ligeledes undtages fra kontrol i henhold til *stk. 2* de eksisterende skove, plantager og haver, hvor der var lovlig bevoksning før den 1. januar 1968.

Bestemmelsen i *stk. 3* vedrører dels de i § 25, stk. 1, 2. punktum, omfattede arealer, dels de af strandfredningskommissionen ved den konkrete gennemgang af landets kyster fastsatte byggelinier, som alle er tinglyst på de respektive ejendomme.

I *stk. 4* opregnes de tilfælde, hvor forbudet efter *stk. 1* ikke skal gælde. Punkt 1) „forsvarsanlæg“ svarer til den gældende lovs „befæstningsanlæg“. Punkt 2) „havneanlæg med tilhørende landarealer“ medfører en vis udvidelse af den gældende lovs „havnearealer“ til at omfatte arealer, der udnyttes eller skal udnyttes til egentlige havneformål, jfr. betænkningen s. 228-29.

Stk. 4, pkt. 3 og 4, svarer til de gældende bestemmelser.

Ved bemyndigelsen i *stk. 4, pkt. 5*, for ministeren til at inddrage kyststrækninger, der er omfattet af sandflugtslovgivningen, under forbudet i *stk. 1*, opnås en mulighed for ved særlige bekendtgørelser at lade strandbyggelinien beskyttelsesregler få virkning for de bestemte arealer langs Vestkysten, hvor der ingen klitter findes, og hvor sandflugtsloven ikke sikrer mod bebyggelse helt ud til kysten.

Forslaget har — jfr. betænkningen s. 227-28 — ikke opretholdt undtagelsesbestemmelsen for opførelse af de for landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeri-erhvervet nødvendige bygninger. Herved opnås fredningsmyndighedernes kontrol med, at det byggeri, der kommer på tale, er reelt landbrugsbyggeri. Det forudsættes derfor, at fredningsmyndighederne dispenserer i fornødent omfang til de for disse erhverv nødvendige eller hensigtsmæssige anlæg, der ikke bør hindres. Bestemmelsen tilsigter i særlig grad en kontrol med opførelse af huse, hvis erhvervsmæssige hensigtsmæssighed er tvivlsom, og